

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 26 27 Nisan 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Katı 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı ; "Hâkimiyet„ Basımevi

SUNAY, A.P.'NİN BİR OYUNUNU BOZDU!

Nurcuların şikâyeti üzerine emekliye sevkedilmek istenen devrimci Trabzon Müftüsünün kararnamesini «Anayasa Bekçisi» imzalamadı

İKTİDARA geldiğinden bu yana, Diyanet İşleri Örgütünü tam bir «gericilik yuvası» haline getiren A.P. Hükûmeti, kaşla göz arasında değiştirdiği aydın Müftülerden sonra Trabzon Müftüsü Abbas Hacıefendioğlu'nu da emekliye sevketmek istemiş, fakat A.P.'nin bu oyunu, Anayasa Bekçisi Cevdet Sunay tarafından önlenmiştir.

Göreve başladığı 27 Mayıs İhtilâlinden bu yana Trabzon'da Nurculara karşı savaş açan ve bu olumlu yönüyle aydın çevrelerin sevgi ve güvenini kazanan Abbas Hacıefendioğlu, Nurculuk faaliyetlerine karıştıkları için haklarında İl Disiplin Kurulunca kovuşturma açılan bazı imamların da düşmanlığını üzerine çekmişti.

Bu sözde imamların en azılılarından olan ve zararlı faaliyetleri tesbit edilerek İmam — Hatip Okulundaki öğretmenlik (!) görevine son verilen Çarşı Camii İmamı ve Trabzon Hayrat Hademesi Başkanı Salih Bayraktar, Başbakanın geriliğe tâviz veren tutumundan da yararlanarak, aydın Müftüyü görevinden uzaklaştırmak için çeşitli tertiplere girişmiş, sonunda hızını alamıyarak, Demirel'e, örneğini sağ köşede okuyacağınız «Tazarrunâme» yi göndermiştir. Ne acıdır ki, eski yazı ile yazılan bu mektubu, Cumhuriyet Türkiyesi'nin Başbakanı olduğunu unutan Demirel derhal işleme koymuş ve Trabzon Müftüsünün emekliye sevkedilmesi için hazırlanan kararnameyi imzalıyarak C.Başkanının onayına sunmuştur. Ama, Anayasayı koruyacağına and içerek Çankayadaki şerefli bekçilik görevini yüklenen Cevdet Sunay, A.P.'nin bu çirkin oyununa âlet olmıyarak kararnameyi imzalamamıştır.

Devrimci güçleri yıldırmak için akıl almaz oyunlara başvuran A. P. sapıtkanlarının, bu ibret verici olaydan gerekli dersi çıkarmalarını ve Anayasa dışı tasarrufların bir yerlerde mutlaka tıkanacağını bilmelerini isteriz!

Anasını...

Duyun beyler iyi duyun
Yaptığınız eski oyun
Ağa baskısına boyun
Eğenin de anasını...

Şöyle gerine gerine
Söverek alınterine
Milleti ahmak yerine
Koyanın da anasını...

Halkı; yetimi, duluyla
Damı, keçisi, çuluyla
Sahte dincilik yoluyla
Soyanın da anasını...

Memleket kırk gözlü yara
Gündüzü geceden kara
Türk'ü koyup, gâvurlara
Uyanın da anasını...

Kimin ki yalanı pistir
O, mutlaka bir iblistir
Halk âşığı komünisttir
Diyenin de anasını...

Âşık İHSANÎ

BİR UTANÇ BELGESİ

"Esselâmü aleyküm ve rahmetullahu ve berakâtuhu,

Mütedeyyin ve çok muhterem Başvekilimiz Süleyman Demirel'e,

Uzun zamandan beri maddî ve manevî ızdıraplar içinde pençeleştiğimiz kâfi gelmiyormuş gibi, şimdi de bu aziz ve mübarek ayda Trabzon Hayrat Hademeleri, "tahsisat yoktur ve gelmedi„ gerekçesiyle maaş ve ücretlerimizi alamadık. Ve mağdur bir halimiz olduğunu beyan eder, gerekenlere emru ferman buyrulmasını temenni eder, Allahtan her işinizde yardımcı olmasını, ev katı hamsede tazarru ve niyaz eder, ellerinizden öperim.

Hâfız Salih BAYRAKTAR
Çarşı Camii İmam ve Hatibi
Hayrat Hademesi Başkanı
Trabzon,,

NOT : Bu utanç belgesi, ESKİ YAZI İLE Cumhuriyet Türkiyesi'nin Başbakanına yazılmıştır.

17 NİSAN KUTLU OLSUN!

Ahmet KÖKLÜGİLLER

Bugün 17 Nisan... Anadolu köylerini ılık ılık saran bir bahar günü... Devrimlerin köylere doğru filizlendiği bir başlangıcın günü... Bugün köycülük bayramı, köyü sevenlerin bayramı!

BİR ŞİİR

— I —

Bugece bir şiir yazdım
Özgürlük tutkusu ile
Gerçek demokrasi için

Bugece bir şiir yazdım
Barış özlemi içinde
Kıyasıya savaşarak

Bugece bir şiir yazdım
Dostlara yürekten
selâmlar.
Düşmanlar çatlasın!..

— II —

Bugece bir şiir yazdım
Demir parmaklıkları
kırıp attım
Pencerelerden

Bugece bir şiir yazdım
İstiklâl Caddesi İstiklâl
Caddesi'ydi
Tam anlamı ile

Bugece bir şiir yazdım
İstanbul kucakladı
Vietnam'ı
Kırk yıllık bir dost gibi.

— III —

Bugece bir şiir yazdım
Bir kurşun saplansa
yüreğime
Ölmem

Bugece bir şiir yazdım
Az'dım
Çoğaldım, çoğaldım

Bugece bir şiir yazdım
Ve «mezar» lar kazdım
Sömürgeciler'e.

Sabri SORAN

Köyü, memleketin biricik temeli, köylüyü gerçek efendi sayan zihniyetin kaynağı, 17 Nisan 1940 yılında kurulan Köy Enstitüleriyle başlar. Atatürk devrimlerinin köye yönelen sesi, tam anlamını bu kuruluşlarda bulur. Köy Enstitüleri, Kemâlizm'in Anadolu köylerine uzanan kollarıdır.

Tanık mı istiyorsunuz? Aşağıdaki satırları dikkatle okuyunuz. Bu satırlarda, Atatürk'ün uygar köylüsünün Köy Enstitülerinde biçimlendirilmek istenen modern portresini göreceksiniz. Uygar köylü :

« 1 — Okumalı, anlamalı, uygulamalı ve yazmalı,

2 — İyi çalıştığı kadar iyi dinlenmeli,

3 — Hayvanlarından iyi döl ve bol ürün almalı,

4 — Toprağa verdiği emeğine karşılık daha fazla mahsul almalı,

5 — Harmanını döven ile değil, motor ile dövmeli,

6 — İyi yemeli, iyi giymeli,

7 — Hastasına muska değil, ilâç vermeli,

8 — Tarlası için yağmur duasına çıkmadan önce sulama tesisleri yapmalı, düşünmeli,

9 — Geçimini yalnızca toprağa değil, kümese, kovana, tezgâha ve daha başka çeşit kazanç kaynaklarına bağlamalı,

10 — Havası, güneşi bol; sağlığa yarayışlı bir meskende oturmalı,

11 — Evini çıra ışığında değil de, petrol lâmbasından kurtarıp elektrikle süslemeli,

12 — Radyosu başına oturup dünyanın dört bucağından ses almalı,

13 — Köy sineması na muntazam devam etmeli,

14 — Kitaplığın devamlı müşterisi olmalı,

15 — Kasabaya gitmek üzere eşeğine değil, otomobiline binmeli,

16 — Ürünlerini değerlendirebilmeli,

17 — Piyasayı öğrenmek için kasabadan döneceklerin yolunu gözetlemeden, telefonunun kolunu çevirivermeli... idi.»

İşte, «din elden gidiyor, toprak elden gidiyor, ahlâk elden gidiyor» yaygaraları ile, Köy Enstitülerini yıkan, yüz yılların miskinleştirdiği, kendi kaderi ile başbaşa bıraktığı Türk köylüsünü, böyle bir yüzle görmek istemiyen, tutucu, sömürücü ortaçağ zihniyetinden başka birşey değildi.

Türk köylüsünü, böyle modern bir çehre ile görmek istemiyenler, 17 Nisan'dan hiçbir şey anlıyamazlar, Türk köylüsünü, dört yılda bir yanına gidilen, oyu alınıp yüzüstü bırakılan, kısaca bir «oy davarı» gözüyle görenler, 17 Nisan'ın kutsallığından elbette birşey anlıyamazlar.

Ve elbette saldırırlar bütün karanlık güçleriyle Köy Enstitülerine; «Köylü, adalet şarabını içerek zevkini duymazsa, temeli sağlam bir hukuk örgütü kurulamaz» diyen bozkır bahçıvanı İsmail Hakkı Tonguç'a.

Dün Köy Enstitüleri ni yıkanlar, bugün oralardan mezun olup yiğitçe halkına hizmet edenlere saldırıyorlar. Tonguç'un okul alınlıklarından ismini kaldırmaya çalışıyorlar. Ve yeniden ışığa karşı karanlığı savunuyorlar birtakım gece kuşları...

Şunu söyliyelim ki, Tonguç adı, bir kuru anı değil, bir kuru levha değil; bir köycülük ülküsüdür. Bir ışıktır Atatürk ten Anadolu köylerine giden. Halkının dilinde bir türkü olmuştur artık Tonguç. İstense de, istenmese de söylenecektir bu türkü! Çünkü, dünyanın en büyük zulmuna, yani emperyalizme karşı koyan cesur halkımız, yiğit köylümüz, hizmete lâyıktır, yükseltilmeye lâyıktır.

Issız, kimsesiz, çorak, unutulmuş Anadolu köylerini bir 17 Nisan cümbüşü içinde görmek istiyenler! Türk köylüsünü gerçekten efendi bilenler, köylünün sorunlarını yirmi dört saat yürekleriyle yaşayanlar, bayramınız kutlu olsun!

Bize gelen yayınlar

BAŞI DUMANLI DÜNYA — Yaşar Köksal. (Şiirler). 30 Sayfa, 50 Krş.

DÖNEMEÇ — İsa Kayacan. (Şiirler). 54 S. 2 T.L.

GELİŞEN TÜRKÇEMİZ — Yılmaz Elmas. 87 Sayfa, 3 T. L. (Merkez İlköğretim Müdürlüğü eliyle — Samsun).

BARIŞ YAYINLARI
(P. K. 166 — İstanbul)

MESCİT ÇIKMAZI — Metin İlkin, 41 Sayfa, 4 T. L.

İŞSİZ — Orhan Kemal. (Hikâyeler), 92 S. 4 T. L.